

זֶה קְרִיאָה לַחֲנֻכָּה

מִצְפִּים לְנֶס

בְּשָׁנֵסֶתִימָה הַמְּלַחְמָה וְהַיּוֹנִים בָּרְחוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
נִכְנְסוּ הַמִּכְבִּים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל.
אֶת הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַכֵּלִים טָהְרוּ מִיָּד,
אֵד בְּשֶׁחֶפְשׁוֹ שָׁמֶן טָהוֹר לֹא מִצְאוּ אֶפְלוֹ פֶּה אֶחָד.

וּלְפֶתַע בַּפֶּנֶה קִטְנָה נִמְצָא סְבוּי וְתַקְוָה לְאוֹר,
בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה הַסִּתְתִּיר לוֹ פֶּה שָׁמֶן סָגוֹר וְטָהוֹר.
שְׁמִיחָה גְּדוּלָּה שָׁמְחוּ כָּלֶם מִיָּד,
אֵד זָכְרוּ שֶׁהַפֶּה הַקָּטָן מְסַפֵּיק רַק לְיוֹם אֶחָד.

הַשָּׁמֶן הַטָּהוֹר יָגִיעַ רַק בְּעוֹד שְׁמוֹנֶה יָמִים,
וּלְהַדְלִיק מְנוֹרָה טָהוֹרָה בָּלָנוּ מִבְּקָשִׁים וּמִיַּחְלִים.
הַכֹּהֵן הַדֹּלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה וְלָבוֹ הָמָה וְהַתְּרַגְּשׁ,
אִישׁ עֵדִין לֹא יָדַע עַל הַנֶּס שְׁעוֹמֵד לְהַתְּרַחֵשׁ.
לְאַחַר יוֹם, הַמְּנוֹרָה עֵדִין דִּלְקָה בְּעִצְמָהּ,
וּבִיּוֹם הַשְּׁנִי זֶה מִפֶּשׁ הִיָּתָה תַּעֲלוּמָה.

בְּשָׁנָם בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי הָאוֹר הַמְּשִׁיךְ לְהָאִיר,
צָעְקוּ כָּלֶם: "זֶהוּ נֶס שֶׁלֹּא נָתַן לְהַסְבִּיר"

וּמֵאֵז בְּכָל שָׁנָה אֶת חַג הַחֲנֻכָּה בָּלָנוּ חוֹגְגִים,
מִדְּלִיקִים חֲנֻכִּיָּה בְּדִי לְזָכֹר וּלְפָרֶסֶם אֶת הַנֶּסִּים.

וּבְלִבָּנוּ תִּפְלָה גְּדוּלָּה לְרֹאוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בַּמַּחֲזָה,
לְזָכוֹת לְצִפּוֹת בֵּינָם כָּמוֹ: "בֵּימֵי חַיִּים חַיִּים בְּזִמְנֵי הַזֶּה"

אֵיךְ קְרִיאָתִי?

